

Profesionální fotograf

Autor: Qark

Datum: 06. 05. 2005 22:44

URL: <http://www.qark.net/clanek/profesionalni-fotograf>

Ve městě jsem dnes potkal kamaráda Pavla, kterého jsem neviděl dobrých pár let. Skoro jsme se nepoznali. Chvilku jsme totiž stáli a zírali na sebe, než nám došlo, že se známe. Vypadal dobře, elegantně oblečený, přes rameno foťák - zrcadlovku. Určitě byla drahá. Hodili jsme řeč, a protože to vypadalo na delší popovídání, zašli jsme na „jedno“ do blízké hospody.

Nejprve jsme se jen tak oťukávali, kdo se jak má, co dělá. Potom jsme shrnuli pár životních výher a proher za uplynulá léta. Nakonec se však řeč stejně stočila na Pavlův fotoaparát, který teď ležel na stole. „Dal ses na focení?“, ptám se zvědavě. Kamarád sáhl do kapsy u košile a dal mi svoji vizitku. Bylo na ní jeho jméno, adresa, telefon a pod tím vším se tučným písmem skvělo „Profesionální fotograf“. Tázavě jsem na něj pohlédl a podivil se „Tys studoval fotografii? Ty, kterej jsi neuměl ani správně nakreslit čárku do kosočtverce?“ Kamarád se usmál a podal mi svůj foťák. Nikon s pořádným objektivem. Vzal jsem ho do ruky a hned mi něco nehrálo. Byl příliš lehký.

Pavel se se na mě podíval, a jakoby věděl na co se chci zeptat, rozvykládal se: „Je to atrapa, balím na něj baby. Divil by ses, jak na to letí. Stačí zamávat foťákem, trošku je pochválit, dát jim vizitku a jsou v sedmém nebi. Pak je jen pozvu k sobě, udělám pár 'testovacích' fotek laciným digitálem a mám je v posteli.“

No jo, je to tak jednoduché, stačí pár lží a podvodů a máte pěknou holku v posteli. Nevěříte? Tak já budu pokračovat.

Kamarád mi vysvětloval různé triky, když v tom přicupitala sličná číšnice, brunetka. Pavel na mě mrknul a zvýšil hlas: „Teď dofocuji další portfolio a odřekla mi jedna modelka, tmavovláska.“, přičemž se otočil na číšnici, přimhouřil oči a oslovil ji: „Slečno, nechtěla byste se nechat vyfotit? Jste zatraceně pěkná, natočte se z profilu.“ Číšnice okamžitě poslechla. „Vynikající“, pokračoval Pavel, „vidíš to, to je přesně to co hledám. Neskutečná náhoda!“, mrkl na mě a jal se chválit nejrůznější části dívčina těla. Potom se na servírku upřeně zadíval a podal jí svoji vizitku, ať mu zítra zavolá, že nebude litovat. Ubohá zmatená holka jen přešlápla na místě a vrhla na něj pohled odevzdaného kolouška, který pro trošku slávy udělá cokoli na světě. Když odešla, kamarád zase usmál a dodal: „Takhle to nějak funguje.“

Přiznám se, že mi z toho bylo nejdřív děsně zle. Bylo zle z Pavla, že takhle lže. Přišlo mi to bezpáteří, ubohé, stupidní a trapné. Ale potom jsem přemýšlel dál. Dělal by Pavel něco takového, kdyby to nevycházelo? Dělá vlastně něco špatného, kromě toho, že se tvrdí že je někým, kým není? Bije ženy, znásilňuje je, nadává jim, křičí na ně, zneužívá je, nebo mu vlezou do postele samy?

Je rybář snad podlý lhář, když použije třpitku? Je hloupá ryba, když mu to sežere? Je to mnoho otázek, ale jedno je jisté. Nedokážu Pavla chválit za to co dělá. Nedokážu však ani litovat holky, co mu na to naletí. Vlastně, není mi jich líto ani trošku. Nikdo je k tomu nenutí. Dělají to dobrovolně.

Jen proto, že si myslí, že roztáhnutím nohou v správné posteli se dostanou někam výš. Ale takové pravidlo neexistuje, naštěstí.

Přál bych si aby ubylo „Pavlů“ a „servírek“ co se nechají nachytat, neváží si svého těla a chtějí vše získat sexem. Když však nad tím tak přemýšlím, možná Pavel není špatný člověk, možná jen dává za vyučenou dívkám, které si neváží samy sebe. Možná...